

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 595/06
17.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića i Vesne Popović, članova veća, u pravnoj stvari tužilaca AA, BB, VV, GG, i DD, čiji je punomoćnik AB, adv. i AV, protiv tuženog "ĐĐ", čiji je punomoćnik BV, adv., odlučujući o reviziji tužilaca AA, BB, VV, GG i DD izjavljene protiv presude Okružnog suda u Leskovcu Gž.1885/05 od 30.11.2005. godine, u sednici održanoj 17.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilaca AA, BB, VV, GG i DD, izjavljene protiv presude Okružnog suda u Leskovcu Gž.1885/05 od 30.11.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Leskovcu P.2756/04, P.2757/04, P.2764/04, P.2765/04, P.2772/04 i P.2773/04 od 1.4.2005. godine, stavom prvim izreke delimično su usvojeni tužbeni zahtevi tužilaca pa je obavezan tuženi da tužiocima i to: AA i GG za period od 1.1.2003. godine do 10.7.2003. godine, VV za period od 1.1.2003. godine do 4.7.2003. godine, DD za period od 1.1.2003. godine do 3.7.2003. godine, BB za period od 1.1.2003. godine do 7.7.2003. godine i VV za peri od 1.1.2003. godine do 2.7.2003. godine, obračuna i uplati zakonom propisane doprinose nadležnom fondu po osnovu nezaposlenosti. Stavom trećim izreke odbijeni su kao neosnovani tužbeni zahtevi tužilaca kojim su tražili da se zbog neispunjenja raskinu ugovori o prestanku radnog odnosa po osnovu viška zaposlenih zaključen između tužilaca i tuženog pod brojem 2/A/03 od 10.7.2003. godine, pod brojem 1350/03 od 7.7.2003. godine, brojem 1593/03 od 4.7.2003. godine, brojem 812/03 od 10.7.2003. godine, brojem 730/03 od 3.7.2003. godine i brojem 606/03 od 2.7.2003. godine, da se obaveže tuženi da tužioce vrati na rad i rasporedi ih na odgovarajuće radno mesto prema njihovoj stručnoj spremi, znanju i sposobnostima i da svakom od tužilaca obračuna i uplati zakonom propisane doprinose nadležnim fondovima za penzijsko, invalidsko i zdravstveno osiguranje počev od 1.1.2003. godine do vraćanja na rad. Stavom četvrtim izreke odbijeni su kao preuranjeni tužbeni zahtevi tužilaca kojim su tražili da se tuženi obaveže da im isplati zaostale zarade i naknade zarade za period od 1.7.2001. godine pa do vraćanja na rad. Stavom petim izreke obavezani su tužioci da svaki ponaosob isplati tuženom na ime troškova parničnog postupka po 3.250,00 dinara.

Odlučujući o žalbama tuženog i punomoćnika tužilaca AA, BB, VV, GG i DD, Okružni sud u Leskovcu je presudom Gž.1885/05 od 30.11.2005. godine odbio žalbe kao neosnovane i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene drugostepene presude svi tužioci osim AV koji nije izjavio ni žalbu, blagovremeno su izjavili reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Tuženi je podneo odgovor na reviziju tužilaca.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.386. ZPP, Vrhovni sud je našao da je revizija tužilaca neosnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. tač.11. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. tač.14. ZPP na koju se revizijom neosnovano ukazuje jer je izreka jasna i razumljiva, ne protivureći sama sebi niti razlozima presude, sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama i nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Nema ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.1. a u vezi čl.8. ZPP, jer su nižestepeni sudovi na osnovu savesne i brižljive ocene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno i na osnovu rezultata celokupnog postupka doneli pravilnu i zakonitu odluku. Naime, ističući ovu bitnu povredu odredaba parničnog postupka tužioci pobijaju drugostepenu odluku zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja koje se u smislu odredbe čl.385. st.3. ZPP revizijom ne može pobijati.

U pravnosnažno okončanom postupku utvrđeno je, da se tuženi nalazi u postupku restrukturiranja i da je doneo program rešavanja viška zaposlenih za čijim je radom prestala potreba usled tehnoloških, ekonomskih i organizacionih promena u preduzeću, da je taj program prihvatio Samostalni sindikat i Sindikat nezavisnosti i asocijacija slobodnih i nezavisnih sindikata. Tuženi je sa tužiocima zaključio ugovor o regulisanju obaveze poslodavca prema zaposlenim na osnovu prestanka radnog odnosa - višak zaposlenih, kojim je regulisano da je poslodavac dužan da tužiocima isplati jednokratnu novčanu naknadu u dve jednake mesečne rate u visini od po 6.000,00 dinara po godini staža, kao i da zaposlenima preko Fonda za razvoj Republike Srbije reguliše uplatu doprinosa penzijskog i invalidskog osiguranja kod nadležnog Fonda zaključno sa danom prestanka radnog odnosa, a najkasnije do 31.12.2003. godine i da će zaposlenima isplatiti neisplaćene zarade i naknade zarada u procesu restrukturiranja. Članom 4 navedenog ugovora predviđeno je da u slučaju da poslodavac ne izvrši svoje

procesu restrukturiranja. Članom 11. navedenog ugovora predviđeno je da u slučaju da poslodavac ne izvrši svoje obaveze dužan je da zaposlenog vrati u radni odnos i da mu poveže staž osiguranja, tako da se rešenje o otkazu ugovora o radu zaposlenom automatski poništava. Tuženi je postupio po napred navedenim odredbama Ugovora o regulisanju obaveza po osnovu prestanka radnog odnosa, tako što je tužiocima isplatio jednokratnu novčanu naknadu i obračunao i uplatio zakonom propisane doprinose za penzijsko, invalidsko i zdravstveno osiguranje, zaključno sa 31.12.2003. godine, a neisplaćene zarade i naknade zarada nije isplatio obzirom da se nalazi u procesu restrukturiranja i da isti nije završen.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev tužioca kojim su tražili da se zbog neispunjenja raskine ugovor o prestanku radnog odnosa, da se obaveže tuženi da tužioce vrati na rad, da im obračuna i uplati doprinos nadležnim fondovima za penzijsko, invalidsko i zdravstveno osiguranje, počev od 1.1.2003. godine pa do vraćanja na rad, kao i da im isplati zaostale zarade i naknade zarada za period od 1.7.2001. godine pa do vraćanja na rad, jer nisu ispunjeni uslovi za raskid ugovora koji su tužioci zaključili sa tuženim, iz čl.125. i 128. Zakona o obligacionim odnosima.

Naime, navedenim odredbama je propisano da kad ispunjenje obaveze predstavlja bitan sastojak ugovora pa dužnik ne ispuni obavezu u tom roku ugovor se raskida po samom zakonu. Kad je pre isteka roka za ispunjenje obaveze očigledno da jedna strana neće ispuniti svoju obavezu iz ugovora, druga strana može zahtevati raskid i naknadu štete.

Imajući u vidu navedene zakonske odredbe, kao i da je u postupku utvrđeno da je tuženi ispunio obaveze iz ugovora na način i u roku predviđenom u ugovoru, da je tužiocima isplatio jednokratnu novčanu naknadu u dve jednake rate i da je uplatio doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje kod nadležnog Fonda sa danom prestanka radnog odnosa, to je pobijana odluka pravilna i zakonita.

Pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su obavezali tuženog da tužiocima uplati doprinose po osnovu nezaposlenosti, jer je u postupku utvrđeno da tuženi tužiocima nije uplatio doprinose po osnovu nezaposlenosti za period od 1.1.2003. godine pa do dana prestanka radnog odnosa, što je predviđeno odredbama Zakona o zapošljavanju kojima je propisano da su poslodavci dužni da periodično obračunavaju i uplaćuju zaposlenom između ostalog i zakonom propisane doprinose po osnovu nezaposlenosti.

I po oceni ovog suda, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su deo tužbenog zahteva za isplatu zaostale zarade i naknade zarade odbili kao preuranjen, jer se tuženi nalazi u procesu restrukturiranja.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu čl.393. ZPP.

Prema odredbi čl.491. st.4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br.125/04 koji je stupio na snagu 23.2.2005. godine), Vrhovni sud je odlučujući o reviziji tužilaca primenio odredbe ZPP koje su važile do stupanja na snagu navedenog zakona.

Predsednik veća – sudija

Vojimir Cvijović,s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd